

24-04-2019

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Rs 686554 18 Rs
Sarajevo, 19.04.2019. godine**

Općinski sud u Sarajevu, sudija Edina Kršlak, u pravnoj stvari tužioca SINDIKAT RADNIKA U ZDRAVSTVU U KANTONU SARAJEVO, sa sjedištem u Sarajevu, ulica Obala Kulina bana broj 1, zastupan po punomoćniku Senka Kulović, advokat iz Sarajeva, ulica Maglajska broj 4, protiv tuženih 1.KANTON SARAJEVO, VLADA KANTONA SARAJEVO, sa sjedištem u Sarajevu, u ulici Reisa Džemaludina Čauševića broj 1, zastupan po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Kantona Sarajevo sa sjedištem u Sarajevu, u ulici Branilaca Sarajeva broj 21 i 2.SINDIKAT DOKTORA MEDICINE I STOMATOLOGIJE KANTONA SARAJEVO, sa sjedištem u Sarajevu, u ulici Vrazova broj 11, zastupan po punomoćniku Sanela Gorčić, advokat iz Sarajeva, ulica Đoke Mazalića broj 1/1, radi utvrđivanja i zabrane diskriminacije iz oblasti zapošljavanja, rada i radnih uslova zapošljavanja, v.sp. 10.100,00 KM, van ročišta dana 19.04.2019. godine donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Opoziva se nastavak ročišta za glavnu raspravu zakazan za dan 30.05.2019. godine.

Tužba dostavljena ovom sudu dana 11.01.2018. godine se odbacuje.

Svaka stranka podmiruje svoje troškove.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 11.01.2018. godine, putem punomoćnika, dostavio sudu tužbu protiv tuženih radi utvrđenja diskriminacije i utvrđenja ništavosti u kojoj navodi da je predmet spora utvrđivanje diskriminacije nastale potpisivanjem Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine i stomatologije („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 45/17) te utvrđivanje ništavosti tog Kolektivnog ugovora. Tužitelj je reprezentativni sindikat za područje zdravstvene djelatnosti na teritoriji Kantona Sarajevo koji je sa prvotuženim pregovarao i u konačnom zaključio kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u oblasti zdravstva na području Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 44/17). Dana 08.11.2017. godine samo pet dana nakon toga, prvotuženi je sa drugotuženim potpisao Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine i stomatologije koji se odnosi na „djelatnost“ doktora medicine i stomatologije, što nije posebna djelatnost niti njena grana i za nju se ne može zaključiti poseban kolektivni ugovor iz razloga što je to suprotno imperativnoj zakonskoj normi iz odredbe člana 138. Zakona o radu. Isti smatra ništavim te ističe pravni interes da se ništavost utvrdi sudskom odlukom. Takođe ističe da je zaključivanjem istog došlo do diskriminacije doktora medicine i stomatologije koji su članovi tužitelja po osnovu pripadnosti sindikatu. Tužbeni zahtjev temelji na odredbama Zakona o radu, Zakona o zabrani diskriminacije, Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, te u konačnom pedlaže da sud utvrdi da su diskriminirajuće odredbe Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo u odnosu na sve druge radnike iz oblasti zdravstva koji nisu članovi drugotuženog i koji nisu doktori medicine i stomatologije, po osnovu pripadnosti sindikatu, po osnovu socijalnog porijekla i ličnog svojstva – zanimanja, koje se odnose na ugovaranje primjene povoljnijeg

zakona, sedmični odmor, godišnji odmor, plaćeno i neplaćeno odsustvo, troškove edukacije, koeficijente za obračun plaće, procenat uvećanja plaće za stečeno zvanje primarijus, veću naknadu za dežurstvo, kumulaciju naknada za rad na dana sedmičnog odmora i rad u dane praznika, kumulaciju uvećanja plaće po osnovu uslova rada, naknadu za regres, mogućnost povećanja otpremnine, mogućnost pregovaranja o povećanju koeficijenta za obračun plaće, mogućnost otkaza ugovora o radu, kao i da se utvrdi ništavim Kolektivni ugovoru o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo zaključen između prvotuženog i drugotuženog.

U odgovoru na tužbu dostavljenom sudu dana 23.02.2018. godine prvotuženi osporava tužbeni zahtjev ukazujući na odredbu člana 75. Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo i vremensko važenje istog, te ističući da je bespredmetno utvrđivati predmet tužbenog zahtjeva.

U odgovoru na tužbu dostavljenom sudu dana 20.02.2018. godine drugotuženi osporava tužbeni zahtjev, te ističe da obzirom na brojnost osoba na koje se reflektira ovaj tužbeni zahtjev tužilac treba da utemelji pravni interes za ovakvu tužbu.

Tokom postupka sud je održao pripremno ročište te otvorio glavnu raspravu dana 14.03.2019. godine na kojoj su saslušane parnične stranke i to zakonski zastupnik tužioca Edo Selimović, predsjednik predsjednik Sindikata radnika u zdravstvu i zakonski zastupnik drugotuženog Izet Hočko, predsjednik Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo. Nastavak glavne rasprave sud je zakazao za 30.05.2019. godine.

U svom iskazu zakonski zastupnik drugotuženog Izet Hočko izjavio je da je Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo bio zaključen na godinu dana odnosno do 08.11.2018. godine, te da je 06.02.2019. godine istekao te više ne postoji Kolektivni ugovor koji se primjenjuje i koji je na snazi. Prednju činjenicu tužilac nije osporio, pa sud nema razloga da sumnja u istinitost iznesene tvrdnje. Nepobitno je da je odredbama člana 75. spornog Kolektivnog ugovora ugovoreno je da se isti zaključuje na određeno vrijeme u trajanju od jedne godine, kao i da se njegova važnost može produžiti do tri mjeseca nakon isteka roka na koji je potpisan. Ugovor je potpisan 08.11.2017. godine, vrijeme od godinu dana isteklo je 08.11.2018. godine, a period od tri mjeseca 08.02.2019. godine.

Predmetni postupak tužilac je pokrenuo kolektivnom tužbom za zaštitu diskriminacije koju, prema odredbi člana 17. Zakona o zabrani diskriminacije¹ mogu podnijeti udruženja, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su registrirane u skladu s propisima koji reguliraju udruživanje građana u Bosni i Hercegovini, a imaju opravdani interes za zaštitu interesa određene grupe ili se u okviru svoje djelatnosti bave zaštitom od diskriminacije određene grupe lica, protiv lica koje je povrijedilo pravo na jednako postupanje, ako učine vjerovatnim da je postupanjem tuženog povrijedeno pravo na jednako postupanje većeg broja lica koja uglavnom pripadaju grupi čija prava tužilac štiti. Odredbama člana 12. stav 4. Zakona o zabrani diskriminacije propisano je da o tužbama za zaštitu od diskriminacije odlučuje nadležan sud primjenjujući odredbe zakona o parničnom postupku koji se primjenjuju u Bosni i Hercegovini, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Prvim dijelom tužbenog zahtjeva tužilac traži da se utvrdi postojanje diskriminacije (*podnošenjem deklaratorne antidiskriminacijske tužbe*) a drugim dijelom da se sporni Kolektivni ugovor utvrdi ništavim. Dakle, radi se o objektivnoj kumulaciji dva deklaratorna tužbena zahtjeva pa je shodno odredbama člana 54. stav 2. Zakona

¹ Službeni glasnik BiH broj 59/09 i 66/16

o parničnom postupku² potrebno postojanje pravnog interesa kao opšte procesnopravne pretpostavke za podnošenje deklaratorne tužbe. Osim toga za podnošenje deklaratorne tužbe, o kakvoj je tužbi riječ u drugom dijelu tužbenog zahtjeva, radi utvrđivanja ništavosti nekog ugovora procesnu aktivnu legitimaciju mogu imati treće osobe koje nisu subjekti ugovornog odnosa, ako za to imaju pravni interes. Da bi sud bio dužan raspravljati o postavljenom tužbenom zahtjevu i donijeti meritornu odluku o osnovanosti istog tužilac mora iznijeti tvrdnju da traži pravnu zaštitu određenog sadržaja jer je njegovo subjektivno pravo povrijeđeno ili ugroženo, te učiniti vjerovatnim da će njegov tužbeni zahtjev ukoliko bude usvojen za njega predstavljati ostvarenje određene pravne koristi koju bez povoljne sudske odluke ne bi mogao ostvariti. Pravni interes u procesnom smislu neophodan je element deklaratorne pravne zaštite na čije postojanje sud pazi po službenoj dužnosti i prigovoru stranke, sve do donošenja odluke, kako sa stanovišta materijalnog, tako i sa stanovišta procesnog prava, te je odluku o istom slijedom načela ekonomičnosti dužan donijeti čim bude raspolagao sa dovoljno činjenica. U konkretnom slučaju prestankom važenja spornog Kolektivnog ugovora prestala je i eventualna diskriminacija pa samim time između parničnih stranaka više nema spora. Sa druge strane sud ne nalazi ni pravni interes tužioca za utvrđivanje ništavim spornog Kolektivnog ugovora jer eventualnim utvrđivanjem njegove ništavosti tužilac ne bi imao nikakvu korist izuzev moralne satisfakcije koja bi se mogla ogledati u obavezi članova drugotuženog da vrati drugoj strani sve ono što je primila na osnovu ništavog ugovora.

Cijeneći da sudsku zaštitu treba pružiti samo u onim slučajevima u kojima se bez intervencije suda ne može ostvariti interes za pravnu zaštitu, sud nalazi da je prestankom važenja Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo dana 06.02.2019. godine prestao da postoji i formalnopravni interes tužioca za vođenje ove parnice, dok pravni interes tužioca za utvrđivanje ništavim spornog Kolektivnog ugovora od početka nije postojao.

Kako pravni interes za traženje sudske zaštite predstavlja procesnopravnu pretpostavku zbog čijeg nepostojanja sud tužbu odbacuje, isto je u konkretnom i učinio primjenom odredbi člana 67. u vezi člana 98. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Shodno odredbama člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku sud je odlučio da svaka stranka podmiruje svoje troškove smatrajući da je u vrijeme podnošenja tužbe postojao pravni interes tužioca za vođenje ove parnice jer bi uistinu eventualno usvajanje tužbenog zahtjeva za njega značilo ostvarenje određene pravne koristi, međutim isto tako tužiocu nije mogla ostati nepoznata činjenica da je sporni Kolektivni ugovor prestao da važi pa je samim tim i njego ustrajavanje na daljem vođenju postupka bespotrebno. Dakle, moglo bi se raći da su i jedna i druga strana imale troškove nastale usljed potrebe vođenja ove parnice, međutim isti se međusobno kompenziraju, pa sud ne nalazi osnova za obvezivanje bilo koje parnične stranke da drugoj stranci naknadi troškove postupka.

Sudija
Edina Kršlak

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu u roku od 15 dana od dana dostavljanja.

² Službene novine Federacije BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

24 -04- 2019

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
OPĆINSKI SUD U SARAJEVU
Broj: 65 0 Rs 692142 18 Rs
Sarajevo, 19.04.2019. godine**

Općinski sud u Sarajevu, sudija Edina Kršlak, u pravnoj stvari tužioca KOMORA MEDICINSKIH BIOHEMIČARA FEDERACIJE BIH, sa sjedištem u Sarajevu, ulica Bolnička broj 25, zastupan po punomoćniku Senka Kulović, advokat iz Sarajeva, ulica Maglajska broj 4, protiv tuženih 1.KANTON SARAJEVO, VLADA KANTONA SARAJEVO, sa sjedištem u Sarajevu, u ulici Reisa Džemaludina Čauševića broj 1, zastupan po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Kantona Sarajevo sa sjedištem u Sarajevu, u ulici Branilaca Sarajeva broj 21 i 2.SINDIKAT DOKTORA MEDICINE I STOMATOLOGIJE KANTONA SARAJEVO, sa sjedištem u Sarajevu, u ulici Vrazova broj 11, zastupan po punomoćniku Sanela Gorčić, advokat iz Sarajeva, ulica Đoke Mazalića broj 1/1, radi utvrđivanja i zabrane diskriminacije iz oblasti zapošljavanja, rada i radnih uslova zapošljavanja, v.sp. 10.000,00 KM, van ročišta dana 19.04.2019. godine donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Opoziva se nastavak ročišta za glavnu raspravu zakazan za dan 30.05.2019. godine.

Tužba dostavljena ovom sudu dana 16.02.2018. godine se odbacuje.

Svaka stranka podmiruje svoje troškove.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je dana 16.02.2018. godine, putem punomoćnika, dostavio sudu tužbu protiv tuženih radi utvrđenja i zabrane diskriminacije iz oblasti zapošljavanja, rada i radnih uslova u kojoj navodi da je predmet spora zahtjev za utvrđivanje diskriminacije nastale potpisivanjem Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine i stomatologije („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 45/17). Tužitelj je pravno lice – strukovna organizacija koja okuplja medicinske biohemičare i to doktore medicine, specijaliste medicinske biohemije i magistre farmacije, specijaliste medicinske biohemije. U novembru 2017. godine prvotuženi je dao saglasnost i u ime poslodavca zaključio Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u oblasti zdravstva za područje Kantona Sarajevo i Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine i stomatologije. Zaključivanjem Kolektivnog ugovora koji se odnosi na doktore medicine i stomatologije došlo je do značajnog povećanja obima novčanih i ne novčanih prava ove kategorije radnika u odnosu na sve ostale zdravstvene radnike i saradnike koji čine sistem zdravstvene zaštite, time i magistre farmacije, specijaliste medicinske biohemije. Tužbeni zahtjev temelji na odredbama Zakona o zabrani diskriminacije, Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, te u konačnom pedlaže da sud utvrdi da su stupanjem na snagu Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo zaključenog između prvo i drugotuženog diskriminirani po osnovu obrazovanja članovi tužitelja – magistri farmacije, specijalisti medicinske biohemije čime je povređeno njihovo pravo na jednako postupanje u oblasti radnih odnosa i to u dijelu prava na duži sedmični odmor i godišnji odmor, duže plaćeno i neplaćeno odsustvo, troškove edukacije, veće koeficijente za obračun plaće, procenat uvećanja plaće za stečeno zvanje primarijus, veću naknadu za dežurstvo, kumulaciju

naknada za rad na dana sedmičnog odmora i rad u dane praznika, kumulaciju uvećanja plaće po osnovu uslova rada, veću naknadu za regres, mogućnost povećanja otpremnine, mogućnost pregovaranja o povećanju koeficijenta za obračun plaće, kao i da se naloži prvotuženom da članovima tužitelja magistrima farmacije, specijalistima medicinske biohemije uspostavi jednaka prava kakva imaju doktori medicine, specijalisti medicinske biohemije prema Kolektivnom ugovoru o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 45/17) počev od 01.11.2017. godine pa sve dok isti bude na snazi, u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

U odgovoru na tužbu dostavljenom sudu dana 26.03.2018. godine prvotuženi tužbu smatra neosnovanom u cijelosti ističući da su navodi tužbe o postojanju diskriminacije neutemeljeni iz razloga što magistri farmacije nisu članovi Sindikata doktora medicine i stomatologije. Smatra da nema neposrednog niti posrednog diskriminirajućeg postupka prema tužitelju jer tužitelj nikada nije pregovarao niti je mogao pregovarati sa tuženim u kojem pregovorima bi mu eventualno tuženi uskratili prava koja su pregovaranjem izdejsvovali naprijed navedeni sindikati.

U odgovoru na tužbu dostavljenom sudu dana 03.04.2018. godine drugotuženi osporava tužbeni zahtjev, te ističe prigovor aktivne legitimacije. Navodi da su ugovorne strane ovog Kolektivnog ugovora Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo i Vlada Kantona Sarajevo koji su pregovarali o pravima, te da tužitelj ima isto tako pravo da traži svoja prava kroz kolektivni ugovor. Ističe da nema mjesta primjeni člana 2. Zakona o zabrani diskriminacije po osnovu obrazovanja jer se radi o drugotuženom kao strukovnom Sindikatu doktora medicine i stomatologije. Smatra da se tužitelji predmetnim Kolektivnim ugovorom diskriminišu u istoj mjeri kao i prosvjetni radnici jer i oni imaju visoku stručnu spremu ali svoja prava ostvaruju kroz formiranje svog sindikata. Smatra da je posebno promašen drugi stav tužbenog zahtjeva jer prvotuženi ne može uspostavljati bilo kakva prava članovima tužitelja apstraktno kao ni obzirom na činjenicu da im prvotuženi nije poslodavac, već je samo osnivač ili suosnivač zdravstvenih ustanova.

Tokom postupka sud je održao pripremno ročište te otvorio glavnu raspravu dana 14.03.2019. godine na kojoj su saslušane partične stranke i to zakonski zastupnik tužioca Nada Skokić, predsjednik Komore medicinskih biohemičara F BiH i zakonski zastupnik drugotuženog Izet Hočko, predsjednik Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo. Nastavak glavne rasprave sud je zakazao za 30.05.2019. godine.

U svom iskazu zakonski zastupnik drugotuženog Izet Hočko izjavio je da je Kolektivni ugovor o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo bio zaključen na godinu dana odnosno do 08.11.2018. godine, te da je 06.02.2019. godine istekao te više ne postoji Kolektivni ugovor koji se primjenjuje i koji je na snazi. Također, 11.02.2019. godine poništeno je rješenje na osnovu koga je Sindikat doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo stekao reprezentativnost.

Predmetni postupak tužilac je pokrenuo kolektivnom tužbom za zaštitu diskriminacije koju, prema odredbi člana 17. Zakona o zabrani diskriminacije¹ mogu podnijeti udruženja, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su registrirane u skladu s propisima koji reguliraju udruživanje građana u Bosni i Hercegovini, a imaju opravdani interes za zaštitu interesa određene grupe ili se u okviru svoje djelatnosti bave zaštitom od diskriminacije određene grupe lica, protiv lica koje je povrijedilo pravo na jednako postupanje, ako učine vjerovatnim da je postupanjem tuženog povrijedeno pravo na jednako postupanje većeg broja lica koja uglavnom pripadaju grupi čija prava tužilac štiti.

¹ Službeni glasnik BiH broj 59/09 i 66/16

Tužilac je organizacija registrovana, odnosno upisana u sudski registar rješenjem broj UF/I-1778/99 od 21.02.2001. godine i broj 065-0-Reg-14-004058 od 22.01.2015. godine koja ima opravdani interes za zaštitu interesa određene grupe-svojih članova, pa je s tim u vezi i aktivno legitimisan za podnošenje tužbe.

Tužba je podnesena protiv Kantona Sarajevo, Vlade Kantona Sarajevo i Sindikata doktora medicine i stomatologije Kantona Sarajevo sa zahtjevom:

- I. Utvrđuje se da su stupanjem na snagu Kolektivnog ugovora o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo zaključenog između prvo i drugotuženog diskriminirani po osnovu obrazovanja članovi tužitelja – magistri farmacije, specijalisti medicinske biohemije čime je povređeno njihovo pravo na jednako postupanje u oblasti radnih odnosa i to u dijelu prava na duži sedmični odmor i godišnji odmor, duže plaćeno i neplaćeno odsustvo, troškove edukacije, veće koeficijente za obračun plaće, procenat uvećanja plaće za stečeno zvanje primarijus, veću naknadu za dežurstvo, kumulaciju naknada za rad na dana sedmičnog odmora i rad u dane praznika, kumulaciju uvećanja plaće po osnovu uslova rada, veću naknadu za regres, mogućnost povećanja otpremnine, mogućnost pregovaranja o povećanju koeficijenta za obračun plaće.
- II. Nalaže se prvotuženom da članovima tužioca - magistrima farmacije, specijalistima medicinske biohemije uspostavi jednaka prava kakva imaju doktori medicine, specijalisti medicinske biohemije prema Kolektivnom ugovoru o pravima i obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj: 45/17) počev od 01.11.2017. godine pa sve dok isti bude na snazi, u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

Odredbama člana 12. stav 4. Zakona o zabrani diskriminacije propisano je da o tužbama za zaštitu od diskriminacije odlučuje nadležan sud primjenjujući odredbe zakona o parničnom postupku koji se primjenjuju u Bosni i Hercegovini, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Prvim dijelom tužbenog zahtjeva tužilac traži da se utvrdi postojanje diskriminacije (*podnošenjem deklaratorne antidiskriminacijske tužbe*) a drugim dijelom da se naloži prvotuženom poduzimanje radnji za uklanjanje diskriminacije (*kondemnatorni zahtjev*). Dakle, radi se o objektivnoj kumulaciji tužbenih zahtjeva.

Da bi sud bio dužan raspravljati o postavljenom tužbenom zahtjevu i donijeti meritornu odluku o osnovanosti istog tužilac mora iznijeti tvrdnju da traži pravnu zaštitu određenog sadržaja jer je njegovo subjektivno pravo povrijeđeno ili ugroženo, te učiniti vjerovatnim da će njegov tužbeni zahtjev ukoliko bude usvojen za njega predstavljati ostvarenje određene pravne koristi koju bez povoljne sudske odluke ne bi mogao ostvariti. Dakle, neophodno je postojanje pravnog interesa za utvrđenje određenog prava koju pretpostavku sud cijeni sve do donošenja odluke, kako sa stanovišta materijalnog, tako i sa stanovišta procesnog prava. Pravni interes u procesnom smislu neophodan je element deklaratorne pravne zaštite na čije postojanje sud pazi po službenoj dužnosti te odluku o istom slijedom načela ekonomičnosti mora donijeti čim bude raspolagao sa dovoljno činjenica. Polazeći od odredbi člana 1. Zakona o parničnom postupku sud ukazuje da je pretpostavka pokretanja, a kasnije i vođenja parničnog postupka postojanje spora između nosioca prava i nosioca obaveze iz tog odnosa, a cilj je donošenje odluke određenog sadržaja kojom se otklanja povreda ili utvrđuje postojanje nekog pravnog odnosa. U konkretnom slučaju prestankom važenja spornog Kolektivnog ugovora prestala je i eventualna diskriminacija kao i mogućnost uspostave prava koja su crpljena iz istog.

Cijeneći da sudsku zaštitu treba pružiti samo u onim slučajevima u kojima se bez intervencije suda ne može ostvariti interes za pravnu zaštitu, sud nalazi da je prestankom važenja Kolektivnog ugovora o pravima i

obavezama poslodavaca i radnika u djelatnosti doktora medicine na teritoriji Kantona Sarajevo dana 06.02.2019. godine prestao da postoji i formalnopravni interes tužioca za vođenje ove parnice. Odredbama člana 75. spornog Kolektivnog ugovora ugovoreno je da se isti zaključuje na određeno vrijeme u trajanju od jedne godine, kao i da se njegova važnost može produžiti do tri mjeseca nakon isteka roka na koji je potpisan. Ugovor je potpisan 08.11.2017. godine, vrijeme od godinu dana isteklo je 08.11.2018. godine, a period od tri mjeseca 08.02.2019. godine. Prema izjavi zakonskog zastupnika drugotuženog sporni Kolektivni ugovor prestao je da važi 06.02.2019. godine, koju činjenicu tužilac nije osporio, pa sud nema razloga da sumnja u istinitost iznesene tvrdnje.

Kako pravni interes za traženje sudske zaštite predstavlja procesnopravnu pretpostavku zbog čijeg nepostojanja sud tužbu odbacuje, isto je u konkretnom i učinio primjenom odredbi člana 67. u vezi člana 98. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Shodno odredbama člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku sud je odlučio da svaka stranka podmiruje svoje troškove smatrajući da je u vrijeme podnošenja tužbe postojao pravni interes tužioca za vođenje ove parnice jer bi uistinu eventualno usvajanje tužbenog zahtjeva za njega značilo ostvarenje određene pravne koristi, međutim isto tako tužiocu nije mogla ostati nepoznata činjenica da je sporni Kolektivni ugovor prestao da važi pa je samim tim i njego ustrajavanje na daljem vođenju postupka bespotrebno. Dakle, moglo bi se reći da su i jedna i druga strana imale troškove nastale usljed potrebe vođenja ove parnice, međutim isti se međusobno kompenziraju, pa sud ne nalazi osnova za obvezivanje bilo koje parnične stranke da drugoj stranci naknadi troškove postupka.

Sudija
Edina Kršlak

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu u roku od 15 dana od dana dostavljanja.

